

nygste Afdeling. Naar man vil stille det fuldkommen lige, saa maae alle Eleverne komme op i næstøverste Klasse paa selsamme Maade. Jeg skal i den Anledning tillade mig at henvende Ministerens Opmærksomhed paa en Fremgangsmaade, som tidligere er fulgt ved en Forening, der har sit Sæde her i Kjøbenhavn, og som kalder sig Foreningen til Søfartens Fremme. Et af denne Forenings væsentligste Formaal er at uddanne unge Mennesker til den private Søfart. Vi — ja, jeg tillader mig at sige: vi, da jeg i mange Aar har havt den Ære at være denne Forenings Formand —, have ogsaa søgt at skaffe de unge Mennesker, der fremstillede sig til Strymandsexamen, theoretisk Underviisning, men paa samme Tid var der en lang Periode, hvori vi forsøgte paa at skaffe Eleverne en practisk Uddannelse ombord paa Skibene, og vi henvendte os da netop til Marinebestyrelsen for at faae dem uddannede paa Krigsskibene, hvilket ogsaa blev tilladt. Krigsbestyrelsen tog sig af disse unge Mennesker, satte dem ombord ind i en særlig Flagmandsbakke og gav dem Underviisning og Veiledning i Anvendelsen af Instrumenter med mere, ombord i Skibene. Hvorfor skulde man ikke kunne gjøre noget lignende her, hvorfor skulde man ikke kunne lade unge Mennesker kunne gaae Realveien ved en eller anden af Landets mange Realskoler og derefter præstere en Examen ved Institutet; thi den Examen, de underfaste sig ved Skolerne, kan Institutet ikke lade sig nøie med. Lad dem saa, om Ministeriet vil, gaae ud med Krigsskibene og ombord faae en Veiledning, uden at Marinen ellers har Nogetsomhelst med disse unge Mennesker at gjøre. Man vil derved opnaae, at de, inden de fremstille sig til Prøve ved Akademiet, ere komne til nogen Forestilling om, hvorledes de ønske, at deres Fremtid skal blive, og man vil da kunne see, om de egne sig og have Anlæg for Standen, uden at Marinen har havt Nogetsomhelst Besvær af eller Bekostning for dem. Naar vi nu gaae over til en saadan Ordning, og naar jeg har sluttet mig til det Forslag, som der her i Thinget i forrige Samling blev fremsat og vedtaget ved 2den Behandling, saa er det af den Grund, at der er de samme to øverste Classer ved dette Institut, som ved det,

der er foreslaaet af den høitærede Marineminister. See vi nu, saaledes som vi have seet i Sverrige — Forholdene i Sverrig med Hensyn til Søfolk ere ikke ganske de samme som her — at den Ting slet ikke kan gjøres, at det vil være reent galt for Uddannelsen af Officerer, thi det er jo dog et væsentligere Formaal at uddanne dygtige Officerer end at see hen til Skibene, hvorfra de skulle komme, saa behøver man jo ikke Andet, end at sætte den nederste Klasse til igjen. Jeg seer derfor ikke noget Farligt i, at man gaaer over til at ordne Sagen paa den Maade, som har været foreslaaet her i Thinget, og det er dog et Forhold, som er mig nogenlunde vel bekendt, da jeg har virket en heel Deel i denne Sag.

Der er endnu et Spørgsmaal, der er kommet frem som det egentlige Hovedspørgsmaal ved det her foreliggende Lovforslag, og det er Spørgsmaalet om Foreningen af de to Ministerier, nemlig Krigs- og Marineministeriet. Jeg skal tillade mig at udtale et Par Ord om min Anskuelse af dette Spørgsmaal. Ærede Medlemmer ville erindre, at hver Gang Forslag herom er kommet frem, har jeg sluttet mig dertil. I den Indstilling, der iudkom fra Forsvarsudvalget ifjor i Folkethinget, var det meget skarpt og bestemt fremsat som et Ønske fra dette Things Side, at disse to Regjeringsbrancher maatte blive slaaede sammen til een, og denne Beslutning havde kun to Medlemmer mod sig i Udvalget. Disse to Medlemmer erklærede sig her i Thinget, men jeg var ikke iblandt dem, og jeg havde altsaa Ilgeleedes sluttet mig til Hensætningen. Min Betragtning af dette Spørgsmaal er den, at der ved en Forening af disse to Administrationer vil opnaaes en større Eenhed med Hensyn til Deconomien og Anskaffelse af Materiel, at der i Fredstid, om jeg saa maa sige, vil fremstaae en større Lighed mellem disse to Brancher. Jeg har allerede talt om Artilleriet, men det Samme kunde tillige finde Sted med Hensyn til Uddannelsen af Officerer, med Hensyn til den store Intendantur og med Hensyn til Revisionen, kort sagt, der vil være mange Brancher, hvori disse to Administrationsgrene vilde kunne forenes, og hvorved der kunde staffles større Enighed og Lighed tilveie; men der en anden